67de Jaargang — Nr 51. Zaterdag 24 Decemb

ABONNEMENT:
Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.
Telefoon 12
Postcheks rekening nr 38923.
15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGIN
Voor de aankondiging provinciën Limburg en men zich uitsluitend tot *Havas*, 13, Boulevard A BRUSSEL ; 8, Place PARIJS en 6, Bream LONDEN. E. C. 4.

TONGEREN, 24 DECEMBER 1921

De personen die een abonnement aan den POSTRIJDER nemen voor het jaar 1922, zullen het blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot 31 December aanstaande.

RAADSELPRIJSKAMP

Men leze verder in ons blad de voorwaarden van den maadselprijskamp ingericht voor de geabonneerden van den *Postrijder*.

KERSTMIS.

Eere zij God! Vrede aan de menschen!

« Vrede op aarde aan de menschen die van goeden wil zijn ! » Zoo klonk, bij 't nederig Stalleken van Bethleëm, die troostende stem der eeuwige Waarheid.

Vrede of **geluk** bestond er toen op de aarde niet; de geesten waren verdwaald, de harten bedorven : en de mensch is geschapen voor 'T GOEDE, voor de WAARHEID.

Vrede en **geluk** zou de Zaligmaker op aarde brengen aan hen allen die van goeden wil zijn.

De ster die schitterde boven het Stalleken, zijn wiegje, was het teeken der waarheid, het zonnebeeld des lichts, dat Hij zou verspreiden ; de fakkel des geloofs zou de zoo akelige duisternis der dwalingen verjagen, den mensch den echten, den waren weg des levens toonen.

Voor velen was dit zoo : voor hen die zijn woord aanhoorden en geloofden was hij waarlijk de Gelukkig- of Zaligmaker voor hart en geest.

Maar velen ook miskenden zijn woord, verstieten zijn licht, en die wandelden voort in duisternis en ondeugd en lijden ; voor hen was hij geen Gelukkigmaker, omdat zij dit niet wilden ; zij waren niet van goeden wil.

En thans, na meer dan negentien eeuwen, weergalmt nog steeds het woord der Waarheid overal waar het licht van Bethleëm doordrong en schittert ; nog altoos worden vrede en geluk voorspeld aan hen wien's wil voor 'tgoede is, aan hen die naar de stemder eeuwige Waarheid luisteren.

Maar thans ook nog gebeurt wat wij over negentien eeuwen zagen.

Door velen wordt het goede niet gezocht, de stem der Waarheid niet aanhoord.

En thans ook nog gebeurt, wat altoos moet gebeuren : wie zich verwijdert van het licht, wandelt voort in de duisternis ; en wat gaf ooit de duisternis anders dan onheil en rampen !

De geschiedenis is daar, Christus bracht op aarde beschaving en vrede, troost en hoop.

O, ging toch eenl der naar 't Kribbeken van Bethleëm ! Verstond toch eenieder de heilzame lessen daar aan het menschdom gegeven !

De armen voorzeker zouden er de waardigheid hunner armoede waardeeren en eerbiedigen ; de rijken en welhebbenden zouden verstaan wat schat het voor hen is, o ondankbare zijn van armen ! Voor hen is de arme de broeder van Christus !

En zoo wierden eenvoudig en schoon, de hedendaagsche vraagpunten opgelost en samenleving opgelost, altoos door Hem, die zich Verlosser en Gelukkigmaker noemde.

De Staatsmannen mogen studeeren en overwegen zoo veel zij maar willen, om middelen uit te denken, die een oorlog onmogelijk maken, 't zij tusschen de volkeren, 't zij tusschen de klassen des volks ; wij kennen maar een krachtdadig en onfeilbaar middel : studeert en overweegt het ondoorgrondelijk geheim van 't Stalleken van Bethleëm !

En wanneer eens Staatsmannen en regeerders hunne wetten volgen die lessen zullen geregeld hebben, wanneer iedereen het licht der eeuwige Waarheid aanschouwt en bemint, dan eerst en dan zeker zal de ware vrede op aarde heerschen ; dan wederom zingen de Engelen evenals bij het nederig wiegje van Bethleëm :

«Vrede aan hen, aan allen die van goeden wil zijn !»

MENGELWERK VAN « *DE POSTRIJDER* »

— 13 —

LAMBRECHT VAN LOO

(Vervolg).

Godelieve genoot op het slot eene volkomene vrijheid Zij mocht overal gaan en staan waar het haar beliefde. Doch zij maakte weinig gebruik van deze toelating ; daarvoor was zij te fier. Hare ontvoering had haren hoogmoed zeer gekrenkt en zij wilde zoo weinig mogelijk, nut uit Lambrechts toegevendheid trekken. Zij veinsde waarlijk zijne gevangene te zijn. Zij bleef gestadig op hare kamer en in gezelschap der twee dienstmaagden, hield zij zich onledig met spinnen en andere handwerken, die hare voorzichtige moeder haar reeds van kindsbeen af had geleerd.

Dagelijks kwam Lambrecht haar groeten des morgends en des avonds. Hij werd immer zeer koel ontvangen. Hij kreeg geen woord, zelfs geenen oogslag. De schampere lach van het diepste mispruzen zweefde op Godelieves lippen ; en een zucht van ontlasting ontsnapte hare borst, als hij haar verliet. Het was alsof zij vreesde dat de jongeling niet weten zou hoe zeer zij hem haatte en verachtte.

— De ellendeling, sprak Godelieve dikwijls tot haar eigen, nu denkt hij door zijne hoofdsche bejegeningen de zwartheid zijner misdaad wat te verbleeken ! Neen hij zal mij niet verschalken ! Zijne schijnbare edelmoedigheid zal den hoon niet uitwischen mijn huis door hem aangedaan, en zijne gemaakte goedheid zal mij de tranen door mijnen vader over zijn ongelukkig kind gestort, niet doen vergeten.

Mijne vroegere liefde voor hem is veranderd in eenen onuitbluschbaren haat. Ik wil van zijne tegenwoordige welwillendheid niet weten. Geene vertooning meer tusschen ons !

Zoo sprak Godelieve Nochtans deden de edelmoedigheid, de hoofschheid en vooral de oneindige liefde Lambrecht haar betoonde, misschien wel tegen haren dank, eenen diepen indruk op de jonkvrouw maagd.

De eerste woedens voorbij, hoorde zij in het diepste haars harten als eene geheimzinnige stem, die eersteesachtig en stil, doch allengskens luider stouter, al de goede hoedanigheden van dit jongen ridder geduriig opsomde : zijnen mut, zijne diepperheid, zijne menschlievendheide genegenheid die hij van al zijn volk wiste verwerven ; daarbij van haar beleedigd wiet ook hij niet, die haar uit de handen haetrokken van eenen man dien zij niet bemin, en daarvoor zijne eere en zijn leven waag ?

De eerste maal t zij die stem hoorde, verschrikte Godelievzij herkende die stem zonder moeite ; het was de stem der liefde die wederom het hooopstak.

Een hardnekkigstrijd ving aan tusschen den inwendigen gten haren hoogmoed. Deze gaf haar in, alvat den jongen ridder boos hatelijk en verachijk kon maken. Wie had ooi gedacht, blicij de jonkvrouw in, wie had ooit gedachtat die uitstekende ridder een eerlooze vreunschaker zou wierden! Neen Lambrecht had hr nooit oprecht bemind ! Zou een echte maar zijne geliefde zulken smaad kunnen aoen ? Lambrecht had het op hare leenen,m niet op haar hart gemunt. Zijne tegenwoordi heuschhaid en schijnbare edelmoedigheid aren slechts berekende schijnheiligheid, haar te verschalken en haar tot zijne vrouwe verkrijgen. Doch nooit zou zij haar zelve haar huis tot dat punt vernederen ?

Nochtans kon Gelieve onmogelijk de inwendige stem verwen. Deze kreeg dagelijks nieuwe stot doorige hoffelijke en kiessche daad van den jen Lambrecht. De stem werd van langs oderker en stouter. Godelieve verdedigde zimet raserrij. Hoe luider de geheimzinnigen sprak, hoe harder, hoe onbarmhartiger zen jongen ridder door hare verachting zoete hoonen. Zij deed al wat mogelijk was om t te kunnen haten en eindelijk geloofde zij zij hem waarlijk haatte. Een klein voorv kwam bewijzen dat hare gramschap meer maakt en inbeeldig was, dan in den grond tkelijk.

Zekeren avond scheien Lambrecht niet. Godelieve kreeg niet den minsten slaaplust. Zij bleef langer op dan naar gewoonte en toen zij eindelijk hare gezellinnen henen zond en zich te bed begaf was het meer dan twee uren na den gewonen tijd.

Des anderdaags morgends was Lambrecht wederom niet te zien Het meisje sprak geen woord tegen hare gezellinnen. Den gansche voormiddag scheen zij in ernstige gepeinzen verslonden. Dik wijle wendde zij het hooid naar de deur, als eene nie iemand met ongeduld verwacht

— Waar mag toch de heer van Wortegheim blijven ? dacht zij en zij voelde hoe onrustig haar hart klopte Misschien is hij gekwetst ! Misschien is er hem een ongeluk overkomen ? Waarom anders zou hij mij niet als naar gewoonte komen groeten ?

Het meisje had gaarne de juiste waarheid geweten, doch zij was zoo vreesachtig ; zij dorst hare gezellinnen over den jongeling niet ondervragen.

Men was reeds rond den middag en Lambrecht verscheen niet. Godelieve kon het niet langer uithouden en haar tot eene der twee dienstmaagden wendende sprak zij, terwijl een lichte blos haar wangen kwam kleuren :

— Eda, was er gister misschien wat bijzonders op handen ? Mij dacht er was op het slot meer gewoel als naar gewoonte ?

— Ja wel, jonkvrouw, antwoordde de aangesprokene, men is bezig met op de wallen een groot werptuig te plaatsen, om steenen op den vijand te slingeren. Gister heeft men gearbeid tot laat in den avond Onze heer is slechts diep in den nacht gaan slapen. Gij waart reeds eenigen tijd t bed, toen ik nem zichtjes tot aan de deur uwer kamer heb hooren komen zoek rom u te groeten. Doch geen gerucht verontmoedigde, heeft hij uwen slaap niet willen onderbreken en is zijn nachtvertrk binnen trokken.

— Werkt men nog aan het werptuig ? vroeg Godelieve, als op onverschilligen toon.

— Ja wedervoer Eda, dezen morgend reeds vroeg was onze meester er druk aan bezig met de gansche bezetting Toen ik over eenige stonden buiten ging, dacht het mij dat het bijna voltrokken was.

Godelieve voelde haar hart door deze uitleggingen als ontlast. Doch nu zij voldaan was, verweet zij haar zelve hare nieuwgierigheid.

— Wat baat mij de heer van Wortegheim ? sprak zij, al boos op haar eigen. Waarom moest ik mij over hem inlichten ? Die ellendeling, is hij wel waard dat men belang in zijn lot stelle ?

Op dien zelfden stond werd er op de deur geklopt : Lambrecht trad binnen Godelieve's wezen verstomdste, haar oog gloeide en haar voorhoofd was duist rder dan ooit. Zij maakte eene ongeduldige beweging als verveelde haar Lambrecht's bezoek.

— Jonkvrouw, sprak de jonge ridder, eenigzins onthutst door dit buitengewoon slecht onthaal, ik vraag u verschoning g om mijne onbeschiidt. Zeer gaarne had ik u gister avond en dezen morgend als naar gewoonte mijne groetenissen komt aanbieden Doch de noodbeeft mij gedwongen, mijne gewone uren over te schrijden. Ik bid u, geliefd mijn : buide dezen middag voor dubb t ontvangen.

— Heer van Wortegheim ant voorhd Godelieve bitsig en koraal, gij dot u daar eene moeite aan, die ene beiden weinig kan baten.

— Aan God en beliefve het, dat ik een n dag zou nalaten u de huldt te brengen, die men zulke edelt jonkvrouw verschuldigt is, wedervoer de jonge ridder.

Het meisje antwoordde niet meer. Zij werkte voort en sloeg niet de minste aandacht op den jongeling. Godelieve in kwaden luim ziende, nam Lambrecht weldra afscheid. Hij kon onmogelijk langer reden van's m isjes barschheid rolden.

— Waarom mag de jonkvrouw mij heden toch zoo bijzonder t ruw bejegenen, dacht hij Voorzeeds was zij wel koel en somt stat toornig, maar nu was het alsof zij wenden wars Eiaas, zou zij mij waarlijk zoo lang haten ? Neen ik kan het niet geloven ; zij heet toch im ers dat ik alles doets deed uit liefde voor haar. — Wie weet ? misschi en h eft een dienstbode haar misroepd ?

Lambrecht ondervroeg Godelieve's gezellinnen met strengheid.

— Niemand had de jonkvrouw het minste misdaan, antwoordde Eda. Zij wist evenmin de oorzaak van Godelieve's grammoedigheid.

Zoo verliepen weken en weken. Lambrecht was immers beusch en hoofdsch ; Godelieve immer koud, verachtend, niet zelden gram en toornig.

Zekeren zomerdag bij het vallen van den avond verliet Godelieve, tegen hare gewoonte, hare kamer. Het was zoo druiskend neet geweest dat zij meende te verstikken. Om wat lucht te scheppen ging de jonkvrouw wandelen in eenen kleinen tuin achter de burcht gelegen.

Hoe goed was het buiten ! De laatste stralen der aspengaande zon vergulen nog den top van den burchttoren Binnen de wallen lag reeds alles in eene naive duisternis. De avond was frisch en de lucht geheel vol door de welriekende walmen van de naburige velden en weiden.

Stil en eenzaam wandelde de maagd. Diepe gepeinzen lagen haar in den geest. Zij was nu op dat slot waar zij gedroomd had eenmaal vorstin te zijn ! Doch wels verschil ! Een afgrondlag tusschen haar en haren vorigen minnaar. De onuitsprekbare hoon haar aangedaan, was eene onverzoenlijke binder aan hoort zou zij de bruid van den heer van Wortegheim van dienschtterenden Lambrecht worden. Dit gedacht deed nachtans eene zoeteligte mist oost gieet in haar harte Alleen eene diepe moedeloosheid drukte als eene zware last op haren boezem.

Om meer op haar gemak te kunnen mijmeren, ging zij zich op eene bank zetten onder eenen groenen, wijgetakten linden boom. Lang reeds zat zij daar, het hoofd op de hand gelenad en den blik treurig ten grande gesligen, toen het gerucht van stil naderende stappen haar eenskiips wamen ontwaken. Zij riet om ; Lambrecht stond achter haar en aanzag haar minzaam met zijne inkelende hemelblauwe ogen.

Godelieve werd t rstoord ernstig en somber.

— Wel jonkvrouw, sprak Lambrecht opgeruimd, gij o kschepte deen avond de frische koelte. Is het hier geen heerlijs zitten ? Ik t is zoo zoet, zoo streelend zacht hier in sulte in het schemercht te droomen ! Hoe m ni maal hebb n op deze zelfde plaats de lieflijkste beel den mij en geest niet bezocht ?

Godelieve antwoordde niet, maar speelde onverschillig met eenen roo len rozentuil, die zij aan een lieflijk struijje had ontvoold. Zij keek van den jo geling af en een lach van verachting speelde op hare lippen.

Lambrecht's gelaat werd droef en treurig. Zou de jonkvrouw hem blijven mispruzen !

naar Amman. Onderweg gen vliegmachienen van elkander eene verschillende richting. berichte b houden Amman. d vloog in de zijdelingsche richtin bij en zweefde boven de woestij dansé. Zijn gezel wist dat naphte aan boord had om ee boven de woestijn al te leggen zou genoodzaakt zija te middd heid neer te dalen Van uit hulp getuurd, doch na vier moest men de opsporingen s nam aldan van zwervende Ara vliegmachien bove» de woestij Oostelijke richting, gezien hadd gers zweefden dadelijk in die r hunner moest, ten gevolge eene naar Amman weerkeeren. De a de op drie uren van Amman, e daalde neder en trofer den p vliegmachien aan. De loods w gegaan. Men vond hem in e kamp, waar hij het gunstigste o had.

De reuzensiga
GEANTE G
IS OVERAL VERSPR

Opzienbarende aftrogge

Schimmere der liefdadig

De stad Luik en omtrek zijn i gebracht door eene ontzagelijke gepieegd in de stoutmoedigste omstandigheden Ziebier waar is. In de laatste dagen van Oct Joseph K., bestuurder van eene zaal, een brief, zoogezegd geschr welg kend en algemeen geacht de stad en waarin M K... verzo feestzaal ter beschikking te stell e Dimoedige jongelieden, die va een groot liefdadigheidsfeest in t voor ede van het Werk of be kinderen. De toeleiding werd gunstig aanvaard van het f 20 jaar oud strijder ; Karel D... dere jaren, en Leon F... 20 ja roep, begaan de eenvoudigste de regelen te t ... tot die inric Fancy Fair. Verschillende schrijv te de zaal dagen lang aan van stands, beha gers versierde de zaal met draperijen, vlaggen e een handelaar le erie de sinn n een pastelbakker bakte een heel jes en lekkernij ; andere handela sigaretten, bonbons, spiegeel, kramers kwamen er zelfs karoes Al deze lieden zouden na alloop bl al al worden netwelk moest j van den 12 tot 14 November in den omtrek werd er eene uitzin gemaakt bij meid 1 van gekleurd stroobijletten, 1 orders, enz D begon den 12 November en gelu woon prachtig. Het volk stroomt en maakte er groot verteer. Ta den, wier goede trouw verscha keehten sigaren, pasteien, bloe karoessels draaien zonder op dancing was steeds bomvol. Kort meer dan 10,000 frank ontvange ters kwamen elk uur de ontvan ken Na het feest waren die perso dwenen. De handelaars wachtten op de betaling der geleverde ko stotte legden zij klacht neder bij d onderzoek werd ingesteld en aldr bedrog aan het licht. De inrichters waren eenvoudige bedriegers. thans aangehouden, doch zijne m zijn op de vlucht. De politie is e spoor en de kerkl zullen niet vrije voeten loopen.

LICHTE MO
AVAN
Bijzondere agent voor België
32, rue St Gilles, Luik.

't Eerste feestgeschenk aan 't Kerstkindje.

Uit de Engelenbeeldschaar
Die het « GLORIA » zad gezongen,
Kwam in donker rouwgewand
Stil de Engel doorgedrongen.

En hij ging ot 't Godlijk Wicht,
En hij deke 't met zijn vleuzken,
Ach ! wat mr ite ko t het hem
Zijne droeheid te beteugelen !

En het Godlik kindje sliep,
Sliep maandoor met rustig hijgen
Slechts zijn demoochtje alleen
Werd geboord in taakhig zwijgen.

Eindelijk ziet zich d'Engel op
En hij treedt Maria nader ;
« 'k Breng U regt hij voor uw Zoon
» 't Eerstfeestg schenk van Vader ».

En hij opentuin gezand ...
Zi t Maria lippen beven !
God l een kris — een houten kruis.
En Maria zoet het geven.

En het godlik kind ontvaakt.
't Strekt zin armpjes, om 't omvangen
't Feestgeschenk dat d'Engel bracht,
't Kruis, waarop 't voor ons zal hangen.

POLITIEKE ADVENT.

Wie leeft uit ht geloof, denkt in den Advent en op het Kerstfest bijzonder aan de te vernieuwen heerscappij des christendoms, en wenscht die, in zih zelf, in de zijnen en in de geheele maatschappij. Een katholiek blad maake daarop geen itzondering.

Vermits er nu i ons goede vaderland in een blad maar zelder artikelen mogen staan die niet op een of andere manier de politiek betreffen, — op straffe van anders als geheel onlezenswaard tworden beschouwd — willen wij vooral niet nlaten die vernieuwing van christelijk leven i de politiek wat te betrachten. Dat is in as dierbaar Belgenland geen overdadige weels. Want de geheele politiek, wetgeving zoo ied als *verkiezingsactie*, behoort tot de *moral*, waar de Tien Geboden den scepter moten zwaaien. Dat weten wij allen ; maar die zertuiging heeft ri ttemin de gewoonte, zelfsij katholieke politici, maar dadelijk flauw t vallen, zeodra de bekering tot het succes hat eens wat ov vervaard in de oogen durft zien

Zoo betrouwbr en eerlijk als wij Belgen doorgaans zijn inorivate zaken, zoo gemakkelijk leggen wij, haas, alle hard en regel ter zijde, wanneer ons behaagt ons tot de politiek te keeren. et is of wij zoo redeneeren : « De politiek is es strijdperk, een arena. Naar een arena nu mo men immers afdalen. Wanneer ik dus uit d rangen der toeschouwers opsta, om mij in e arena te begeven, zal ik alles doen om m van de *afdeling* te verzekeren. En dan koorde uitrusting, alles « navenant ». De onvdoende burgerkleeding van eerlijkheid oprectheid en rechtvaardigheid wordt afgelegd « eene bewapend zich met de helm der intrigu met het zwaard der verdachtmaking, doorstplaten van ijdelheid en zelfsucht, en om i lendenen wordt de gordel getrokken van h bedrog. Zoo uitgeloscht kijke de politiekamper in den spiegel, niet van het christelijg weten, maar der « politieke » moraal, vdt zich werkelijk « fameus », en daalt al in dearena. Daar on moeten de vechters elkande De een vindt den ander een domoor wanneer ij ziet dat diens helm wat minder goed geslen, zijn zwaard iets stomper is. Het messontzag boezemt de best gewapende in, in eze bewapening der langlingende arena. Heiubliek, dat eerder wacht op den kamp zelve, it die wapenquaestie voor voor wat zij is : 't « reap ».

En toch, en toch Die strijdmiddelen strijden tegen de wet van ris us. Tegen de eerlijkheid, de rechtvaardigheid, de naastenliefde Wanneer men dergenstanders woorden vervalscht ; wanneeren daarin stillens en wettens eene ander vooral slechte beteekenis legt, die zij duidijk niet hebben ; wanneer men hem on bet ibied des geloofs of der maatschappelijk orm al tracht al te breken, zonder dat hij hun de katholiciteit is getreden ; wanneer men dan kiezers andere programma's voorstelt, dan de eigen plannen werkelijk hebben ; wanneer men de bedoelingen van tegenstanders wat ... en willens anders voorstelt dan zij zijn ; wanneer men in andere goede trouw afspraken maakt, welke men weet niet te zullen houden, — in *al* die luiten is het leven van den Christus niet en zij kunnen niet anders dan tiet vergrammen en zijn zegen op ons werk verminderen of onthouden.

Dat betreft vooral de de *middelen* der politiek.

Mocht onze katholieke partij in deze ook wel ooit op hare bar t klommen de jongste verdeeling in onze rangen heeft de practijken alles behalve verbeterd. Wij willen niemand met name beschuldigen. De « POSTRIJDER » wil wakes op zich zelve, in de hoop dat anderen het eveneens zullen doen.

Gelijke en nog groot ranzstvalligheid wordt vereischt in de politiek *bedoelingen*. Er is in onze partij eene reactie die bij ... uiting van hare inzichten, bij iedere kandmaking harer plannen, een groot kruis slaat en naar geheelen opzet, in het geheele en in de onderdeelen, met een plaakkaat van katholiciteit bedekt. Eerst was het een taalquaestie, die *in naam van het katholicisme*, onze geheele politiek in rep en roer moest zetten. De Paus gal daarop een douche. Toen werd het een quaestie van *politieke democratie*. De katholieke standerganisatie moest daarin worden gebruikt. Maar wij zijn het er nu over eens dat de kerk zulks niet wil. Nu wordt er om een *katholieke politieke democratie* geroepen. Maar ook daar wil de Kerk niet van hooren. De Kerk is op *politiek* terrein *onverschillig van autocratie, aristocratie of democratie*, en laat de keuze daarvan geheel vrij aan den wensch der natie's en der taatsburgers. Men kan dus heel goed aristocraat en katholiek tegelijk zijn, evenals autocraat of democraat. Het is daarom aan onze partij *ongeoorloofd, in naam van het geloof democraat te zijn*. Dat strijdt met Christus leer, evenals het daar mee strijd de demagoge, de gevaarlijke volksmenning zoover te drijven dat men daarmee lijkt tegen de socialisten op te bieden, en den klassenstrijd aanwakkert om politiek succes te hebben.

Een ander ongeoorloofd doel wordt nagestreefd in de wederrijzende vervittering en verbittering van Walen en Vlamingen, die de rechtmatige en onbetwist historische, nationale eenheid van België vormen. Die opwinding is een zwaard tegen het Vaderland, en strijd tegen eene deugd, de vaderlandsliefde in de opvoeding der onzen moeten wij die deugd aankweken als andere.

Hoe nu wij, op dit kerstfest, op de vernieuwing van het christenleven, ook in onze politieke maatschappij. Ons blad wenscht daaraan meê te werken, eerst in zich zelve.

Is dat rechtvaardig ?

De Belgen zijn niet gelijk voor de wet !

Al honderd keeren weet het gezegde : de katholieken moeten door hun belasingen bijdragen voor het officieel onderwijs ; en zij moeten alleen het vrij onderwijs onthouden.

Sedert de wapenstilstand is er al eene stap gezet op de baan van de rechtvaardigheid. Maar dat is slechts een kleinen weg af te leggen, eer wij van de gelijkheid zijn.

Sommige gemeenten hebben laatst van den Staat mogen getrokken om nieuwe officiele scholen te bouwen. En wij katholieken, wij kunnen van den Staat geen centiem vastkrijgen om onze scholen te bouwen ! Begint maar te bouwen, als de bouwkosten zoo hoog beloopen

De officieele scholen vallen geheel en gansch ten laste van de groote kassen De katholieken moeten alléén al de kosten dragen van het bouwen en het onderhoud hunner scholen. Zij moeten dus tweemaal betalen. De Staat geeft enkel 120 fr per kas voor het onderhoud der schoolmuben

Tot vierbse gemeenten provinciën 2 fr. per leerling voor den aankoop van schoolboeken ; de schoolkomisiten kunnen maar zien dat het de rest bijlegt De gemeenten daarentegen moeten, al de helb hoeften betalen van de officieele scholen.

In de vrije scholen vallen de prijsboeken, feesten, uitstappen ten laste van de katholieken ; en zij ook moeten mee dezelfde lasten dragen voor de officieele scholen.

De verzekering-kosten onzer schoolgebouwen moeten uit onzen zak komen ; en daarbij moeten wij nog de verzekeringen betalen voor de officieele scholen en hunne leeringen

Onze vrije scholen moeten grondlasten opbrengen, de officieele scholen betalen niets.

De Staat betaalt maar de helft in het pensioen der vrije onderwijzers ; aan de officieele meesters betaal hij uluit het pensioen. Zo nochtans de atheïsten is voor beiden dezelfde.

In verschillige steegmeen en worden de vrije onderwijzers alleen uitgesloten van den duurtetoelage, uit de gemeentekas betaald.

En dan kwam de strée spreken van schoolgelijkheid en schoovrede !

Niet langer willen wij, katholieken, dubbel betalen ! Wij eischen de volledige, de *echte* schoolgelijkheid. Wij willen geen burgers van tweeden rang blijven. De kinderen onzer scholen zijn zoo goed als die der officieele scholen.

En daarom : Schoolgelijkheid ! Rechtvaardigheid !

OUDERS, LEERT UWE KINDEREN WERKEN.

Terwijl alom dadwaze zucht
Naar ijdlen glans en hol gerucht
Geen palen kent noch perken
Ik, volkskind, luister naar mijn lied,
'k En schaam mij in mijn oorsprong niet
En 'k stel mijn eer in 't werken.

'k Weet menigen trotschaard die zijn hoed
Op straat voor ons niet af en doet,
Of vlast ons niet te merken,
En die in deure van den stood,
Nog niet bewaam waren om zijn brood
Te winnen met te werken.

Hoe die simpele zimbachtlien
Die droomen van hun zoons te zien
In 't leger van de kerken.
't Is ook een ... dr schrijversstaat,
Maar roogen zo ou lers mij om raad,
'k Zou zeggen leert ze werken !

Het spreekwoord : heeft u bij uw leest,
Bedoelt niet dat des werkmans geest
Moet rustig te paatsen, om steenen op den
Maar 't heeft voor hoogs rheeren zin,
Dat iedereen in grondbegin
Kan goed zijn door zijn werken.

O Arbeid, vriend van 's menschen ziel,
Gij die veredelt d'armen kiel,
En zwakken maakt tot sterken ;
Gij, troost en steun voor al wij lijdt,
Wees door 't Vaam en volk gebenedijd,
Dat marstig steeds zal werken !

BUITENLAND.

Engeland.

Een insectenplaag. — Een familie te Cardiff is uit haar woning gedreven door een zwrm insecten, die er een groot deel van het kostbare meubilair verontgid hebben.

Toen de bewoners uit het buitenland terugkwamen, vond zij, schuft de « Daily Chronicle », in het huis millioenen insecten aan de wanden, meubels, kleeren, beddeeed waarvan een groot gedeelte was vernietigd. Petroleum en dergelijke kruiten niets tegen deze beesten. Bij onderzoek bleek dat de aard dezer insecten te zoeken was in een stoel, die eenigen tijd te voeren uit Indië was gekomen.

Microscopisch onderzoek in het Nationaal Museum te Cardiff wees uit dat in dien stoel de larven waren te vinden van Indische insecten, die met verhazende snelheid voortteelen en zich tijdens de afwezigheid der bewoners in het huis en genoemde huis hadden kunnen ontwikkelen en schade aanrichten.

Gelukkig staat dat huis vrij, omgeven door een tuin en kan de geheele ontnetting geschieden zonder gevaar te loopen dat die insectenplaag zich zou verspreiden naar andere huizen te Cardiff.

Amerika.

Het einde van den bandiet Tom Haughter.

Te Little Rook (Arkansas) werd dezer dagen een ontvluchte moordenaar, de beruchte Tom Slaughter, door een van zijn makkers gedood. Op een morgen, meldt Reuter, lag Slaughter in zijn cel Hij was wegens moord ter dood veroordeeld. Het vonnis zou 16 December vertrokken worden. Hij gebaar te zich zeken toen de bewaker in zijn cel kwam, overviel Slaughter hem, ontnam zijn revolver en ontvluchtte met zes andere gevangenen, nadat zij de andere bewakers hadden ontwapend en opgesloten

Daarna ging hij naar de kamer van den cipier haalde hem en zijn gezin uit het bed en sloot ze in de cellen op Gedurende enkele uren was de bandiet volkomen meester der gevangenis. Daarna verliet hij met een anderen gevangene, zekeren Howard, in een auto de gevangenis en reed naar de heuvels op 30 mijl afstand van de stad. Hij was bovendien nog vergezeld door vijf negers, die hijen allen zware misdaden op hun geweten hadden Toen het gezelschap voor Benton reed, kwam het tot een gevecht met de achtervolgers, waarbij een der negers werd doodgeschoten. Bij de heuvels gekomen reed men den auto in een greppel en de bandieten gingen te voet verder de heuvels in.

Des avonds werden zij omsingeld. Slaughter werd dood gevonden ; Howard had hem in den rug en door het hoofd geschoten. Howard verteldeaan de achtervolgers dat hij den heelen dag er op gewacht had, om Slaughter te dooden. Al de ontvluchte gevangenen werden wederom naar de gevangenis teruggebracht.

Frankrijk.

In proces verbeid 1232.

Het beroepshof van Nancy heeft uitspraak gedaan in eene zaak, waarin de gemeenten Cherchilliat en Meussia, in 't Jurasgebied, betrokken waren. Het proces werd ingespannen in het jaar 1232 nopens een eig odom van een bosch Door eene scheidsrechterlijke beslissing werd in 1313 eene zekere schikking getroffen, waarbij de twee gemeenten elk een gedeelte van 't bosch kreg n. Maar in 1825 kwam het proces opnieuw te berde en duurde tot op deze dagen De burgerlijke rechtbank van Saint Claude velde een vonnis ten voordeele van Meussia. Cherchilliat teekende er beroep tegen aan. De zin uit proek was dat een derde van 't bosch, volgens het vonnis van Saint-Claude, aan Cherchilliat en de twee overige derde n aan Meussia toegekend worden. Bedeelgemeenten moeten de kosten van 't proces betalen, sinds 1821 ; deze beloopen hooger dan het bosch werd is.

Gemengde berichten

Toepassing der electriciteit.

Nieuwe uitvinding. — De Duitsche hoofdstadt heeft te Berlijn, in de aanwezigheid van verteg ewoordigers der regeering, nijverheid, handel en vreemde diplomatie, zeer belangrijke mededelingen gedaan betreffende eene ontdekkingen over de aantrekkingskracht der electricit it zonder zeisteen en zonder geser. Deze nieuwe ontdekking bewijst dat de electrische kracht niet alleen toepasselijk kan gemaakt worden met hulp ijzermetaal als aantrekking, maar ook tusschen steen en elk metaal, zelfs tusschen twee steenen. Het praktisch beland dezer ontdekking zeldt vooral voor een telefoon en dezelf graat, met of zonder draad.

Met deze nieuwe uitvinding is de verschiche electrische kracht 200 tot 300 keren minder dan met het hoofdgestel De telegraaf zou met de toepassing der nieuwe ontdekking zeer duidelijk tot 2000 lettergrepen kunnen overseinen per minuut.

FABRIEK VAN DAMENHOEDEN
AU LILAS BLANC
79, Féronstréestraat, Luik
Overgroote keus in alle soorten. Prijzen zonder concurrentie. — Herstellingen. — Veranderingen.
Groote keus in HOEDEN en KLAKKEN voor mannen.
Huis Franç Van den Meerssche

Verloren gevlogen in de woestijn.

Uit Ramleh, in Palestina, waren twee vliegers opgestegen om eene vracht af te leggen naar Amman. Onderweg gen vliegmachienen van elkander eene verschillende richting. berichte b houden Amman. d vloog in de zijdelingsche richtin bij en zweefde boven de woestij danse. Zijn gezel wist dat naphte aan boord had om ee boven de woestijn al te leggen zou genoodzaakt zija te middd heid neer te dalen Van uit hulp getuurd, doch na vier moest men de opsporingen s nam aldan van zwervende Ara vliegmachien bove» de woestij Oostelijke richting, gezien hadd gers zweefden dadelijk in die r hunner moest, ten gevolge eene naar Amman weerkeeren. De a de op drie uren van Amman, e daalde neder en trofer den p vliegmachien aan. De loods w gegaan. Men vond hem in e kamp, waar hij het gunstigste o had.